

Βιογραφικά συνόδων

Η **Κατερίνα Αρβανίτη** είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Αποφοίτησε από το Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Κλασική Φιλολογία και τη Θεατρολογία στα Πανεπιστήμια του Λονδίνου (UCL), του Reading και του Kent από το οποίο έλαβε και τον τίτλο της διδάκτορος στις Θεατρικές Σπουδές το 1996. Τα ερευνητικά και διδακτικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στις σύγχρονες παραστάσεις του αρχαίου ελληνικού δράματος. Είναι συγγραφέας του δίτομου έργου *Η αρχαία ελληνική τραγωδία στο Εθνικό Θέατρο*.

Η **Αρετή Βασιλείου** είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νεοελληνικού Θεάτρου στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, όπου διδάσκει σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο. Βιβλία & εκτενείς μελέτες της: *Εκσυγχρονισμός ή παράδοση; Το θέατρο πρόξας στην Αθήνα του Μεσοπολέμου* (Μεταίχμιο), *“Επί ζυρού ακμής”*. *Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου* (Παπαζήσης), *Τρυγών η φιλέρημος. Το θέατρο του Αλέξανδρου Μωραϊτίδη και η αναζήτηση της καλλιτεχνικής και εθνικοθηρησκευτικής ταυτότητας στο τελευταίο τέταρτο του 19^{ου} και το πρώτο του 20ού αιώνα* (Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης), «Το χειρόγραφο της ιστορικής τραγωδίας *Ίσαυροι/Εικονοκλάσται* του Κλέωνος Ραγκαβή (1887) και η παράστασή της από το «Βασιλικόν Θέατρον» (1904)» (*Σκηνή*). Έχει επίσης συνεπιμεληθεί τα Πρακτικά του επιστημονικού Συνεδρίου προς τιμήν του Θόδωρου Χατζηπανταζή *Ιστορία και Ιστοριογραφία του Νεοελληνικού Θεάτρου* (μαζί με τους Κωνσταντίνα Γεωργιάδη – Ανδρέα Δημητριάδη & Κωνσταντίνα Ριτσάτου, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης), όπως και τον συλλογικό τόμο *Ο θεατρικός κόσμος του Κάρολου Κουν* (μαζί με τους Κωνσταντίνο Κυριακό & Λίνα Ρόζη, Αμολγός).

Η **Κωνσταντίνα Γεωργιάδη** είναι Κύρια Ερευνήτρια στον τομέα Θεατρολογίας του Ινστιτούτου Μεσογειακών Σπουδών (Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας) στο Ρέθυμνο και διδάσκουσα στο ΔΠΜΣ του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στην Ιστορία του Νεοελληνικού Θεάτρου από το 19^ο αιώνα μέχρι σήμερα και οι δημοσιεύσεις της αφορούν ζητήματα ταυτότητας και φύλου, πρόσληψης του ευρωπαϊκού θεάτρου στην Ελλάδα κ.ά.

Ο **Γρηγόρης Ιωαννίδης** είναι Αναπληρωτής Καθηγητής του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, διπλωματούχος του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ του Ε.Μ.Π. και πτυχιούχος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, με Μεταπτυχιακές σπουδές στη Φιλοσοφία των Επιστημών (King’s College, London) και τη Θεατρολογία. Διδάκτωρ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών, με διδακτορικό για το Ξένο ρεπερτόριο και τη συμβολή του στη διαμόρφωση του σύγχρονου ελληνικού θεάτρου. Έχει κατά καιρούς συνεργαστεί ως σύμβουλος με όλους τους θεσμικούς θεατρικούς φορείς της χώρας και έχει επανειλημμένως διδάξει σε θεατρικά σεμινάρια, εργαστήρια και συναντήσεις, όπως και στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Έχει συνεργαστεί στην επιμέλεια και οργάνωση κεντρικών εκθέσεων για το θέατρο και την ιστορία του. Είναι συγγραφέας μονογραφιών για το ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο του ελληνικού θεάτρου, καθώς και σημαντικού αριθμού δημοσιεύσεων σε επιστημονικά περιοδικά. Υπήρξε στο παρελθόν ο θεατρικός κριτικός του *Αντί* και της *Ελευθεροτυπίας*, ενώ από το 2011 μέχρι σήμερα κρατά τη στήλη της κριτικής στην *Εφημερίδα των Συντακτών*.

Η **Αγγελική Κορδέλλου** σπούδασε πιάνο, μονωδία και ανώτερα θεωρητικά (Ελληνικό Ωδείο, Ωδείο Φ. Νάκας) και είναι αριστούχος απόφοιτος του τμήματος Μουσικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές μουσικολογίας στην Γαλλία αποκτώντας μεταπτυχιακό (D.E.A., διπλωματική εργασία πάνω στο μουσικό θέατρο και τις όπερες του συνθέτη Γ. Απέρρη) και διδακτορικό δίπλωμα με ανώτατη διάκριση στη Μουσική και Μουσικολογία του 20ού αιώνα. Έχει διδάξει σε Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης, έχει εργαστεί ως Επιστημονικός Συνεργάτης στο Τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Κατασκευής Μουσικών Οργάνων του ΑΤΕΙ Ιονίων Νήσων και ως μουσικοπαιδαγωγός στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (2009-2017). Έχει λάβει μέρος σε διεθνή συνέδρια για τη σύγχρονη ελληνική μουσική στην Ελλάδα και το εξωτερικό και έχει δημοσιεύσει άρθρα παιδαγωγικού και μουσικολογικού περιεχομένου σε διεθνή περιοδικά. Είναι μέλος Ε.Ε.Π. του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών όπου διδάσκει μαθήματα σχετικά με την όπερα και το μουσικό θέατρο με έμφαση στο ρεπερτόριο του εικοστού αιώνα.

Ο **Κωνσταντίνος Κυριακός** είναι Καθηγητής της ιστορίας του θεάτρου και του ελληνικού κινηματογράφου στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Εργογραφία (μονογραφίες): *Ανθοδέσμη / πλάνα. (Απο)χαιρετισμός στη μητέρα (μου). Μητρότητα και ελληνικός κινηματογράφος* (2022). *Ομοερωτισμός και ελληνική σκηνή. Από το «αιρετικόν πάθος» στην «ορατότητα». Η πρόσληψη του παγκόσμιου θεάτρου* (2021), *Στη χώρα Τσέχοφ. Η ελληνική σκηνή και το «μυστήριο Τσέχοφ» (1902-2019)* (2020), *Μια queer νεοελληνική ιστορία. Τα τεκμήρια (1900-2020). Τέχνες και Γράμματα. Χρονολόγιο και κριτικός βιβλιογραφικός οδηγός* (2020), *Ελληνική τηλεόραση και ομοερωτισμός. Οι σειρές μυθοπλασίας, 1975-2019* (2019), *Μίμης Φωτόπουλος. Ρωμική καρδιά* (2019), *Ώς ναύαγια αί λέξεις... Η πρόσληψη του έργου του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη στο θέατρο, στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση* (2018). *Η ηθοποιός Νέλλη Αγγελίδου* (2017-επιμ. Κωνσταντίνα Σταματογιαννάκη), *Επιθυμίες και πολιτική. Η queer ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου, 1924-2016* (2017), *Ρωσικό θέατρο και ελληνική σκηνή. Η πρόσληψη της ρωσικής, σοβιετικής και μετασοβιετικής δραματουργίας. Τόμος πρώτος: Οι παραστάσεις* (2012). *Κώστας Βουτσάς. Ηθοποιός στην κωμωδία* (2009, 2021²), *Η θεατρική όψη του Αλέξη Δαμιανού* (2007). *Από τη σκηνή στην οθόνη. Σφαιρική προσέγγιση των σχέσεων του ελληνικού κινηματογράφου με το θέατρο* (2002). Έχει συνυπογράψει τις μελέτες: *Λευτέρης Βογιατζής. Ο ηθοποιός-Ο σκηνοθέτης* (2019) και *Γραφές για τον κινηματογράφο. Διεπιστημονικές προσεγγίσεις* (2005), επιμεληθεί τα πρακτικά *Το αρχαίο ελληνικό θέατρο και η πρόσληψή του*, Πρακτικά Δ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Πάτρα, <http://www.theaterst.upatras.gr/>, 2015 και συνεπιμεληθεί τον συλλογικό τόμο *Ο θεατρικός κόσμος του Κάρολου Κουν* (2021).

Ο **Δαμιανός Κωνσταντινίδης** είναι Απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ., της Δραματικής Σχολής της Ρούλας Πατεράκη, διδάκτωρ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Paris X–Nanterre. Καθηγητής Υποκριτικής-Σκηνοθεσίας στο Τμήμα Θεάτρου του Α.Π.Θ. Έχει διδάξει στις Δραματικές Σχολές «Προσκήνιο» και Κ.Θ.Β.Ε., καθώς και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει εργαστεί ως ηθοποιός στην Ελλάδα και στη Γαλλία. Στη Γαλλία σκηνοθέτησε έργα των: Λόρκα, Μπύχνερ, Μπέκετ, Ζενέ, Κορνέιγ, Πριγκίπισσας Παλατινής, Τσέχοφ, Ρομπέν... Στην Ελλάδα σκηνοθέτησε για το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, το ΚΘΒΕ, το ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας, τις ομάδες ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΗΩΣ, ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ, ΛΥΚΗ ΒΥΘΟΥ και ANGELUS NOVUS, της οποίας είναι ιδρυτικό μέλος, κείμενα των: Μποστ, ντε Σαντ, Χ. Μύλλερ, Φασμπίντερ, Ουάλντ, Ομήρου, Σαίξπηρ, Ευριπίδη, Αισχύλου, Μαίτερλινκ, Μπέκετ, Παπαδιαμάντη, Σινόπουλου, Μερκενίδου, Δημητριάδη, Ροδρίγο Γκαρθία, Σουίφτ, Στρίντμπεργκ, Ντύλαν Τόμας, Μολιέρου, Ζενέ... Έχει δημοσιεύσει άρθρα, μεταφράσεις και λογοτεχνικά κείμενα. Πρόσφατες σκηνοθεσίες: *Χρυσίππος*, του Δημήτρη Δημητριάδη (Πρώην «Μαμίσιο», Θεσσαλονίκη, 2021), *Με το ίδιο*

μέτρο, του Σαίξπηρ (Fix in Art, Θεσσαλονίκη, 2020), *Ερκουλίν Μπαρμπέν: Οι αναμνήσεις ενός ερμαφρόδιτου*, της/του Ερκουλίν Μπαρμπέν (σε μετάφραση-διασκευή Δαμιανού Κωνσταντινίδη, Μπενσουσάν Χαν, Θεσσαλονίκη, 2019).

Η Δρ. **Βίκυ Μαντέλη** είναι Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών με γνωστικό αντικείμενο το αγγλόφωνο θέατρο με έμφαση στη μεταφραστική θεωρία και πράξη. Έχει διδάξει στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα θεατρικών σπουδών του Ανοικτού Πανεπιστημίου της Κύπρου. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν το χιούμορ και το κωμικό στο δραματικό κείμενο και στην παράσταση, το πολιτικό χιούμορ στο θέατρο, την πρόσληψη (μετάφραση-παράσταση) του αρχαίου δράματος στο σύγχρονο θέατρο, τη μετάφραση-διασκευή της κλασικής δραματουργίας, και τη σύγχρονη ελληνική δραματουργία. Άρθρα της στα παραπάνω πεδία έχουν δημοσιευτεί σε διεθνή και ελληνικά επιστημονικά περιοδικά (Didaskalia, European Journal of Humour Research, New Voices in Classical Reception Studies, Theatre Journal, Θεάτρου Πόλις, Θεατρογραφίες κ.ά.), σε συλλογικούς τόμους διεθνών εκδοτικών οίκων (Benjamins, Bloomsbury, Continuum), και πρακτικά συνεδρίων. Είναι κριτής (reviewer) στο διεθνές επιστημονικό περιοδικό European Journal of Humour Research.

Ο Πλάτων Μαυρομούστακος είναι Καθηγητής στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών (1991-2022). Πτυχίο Νομικής Σχολής Αθηνών (1981), Μεταπτυχιακά - Διδακτορική Διατριβή: Institut d' Études Théâtrales, Université de La Sorbonne Nouvelle - Paris III, (1981-1987). Ερευνητικό, δημοσιευμένο έργο, διαλέξεις, διδασκαλία σε πανεπιστήμια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό κυρίως σε θέματα ελληνικής δραματουργίας και σκηνικής πρακτικής, παραστάσεων αρχαίου δράματος κατά τους νεότερους χρόνους στην Ευρώπη. Ίδρυτικό μέλος *Ευρωπαϊκού Δικτύου Έρευνας και Τεκμηρίωσης Παραστάσεων Αρχαίου Ελληνικού Δράματος* (1997-2022), Ερευνητικός Εταίρος International Research Centre Interweaving Performance Cultures / Freie Universität Berlin (2017-2018), Ιππότης Τάγματος Ακαδημαϊκού Φοίνικα Γαλλικής Δημοκρατίας. Συνεργάτης Θεατρικού Μουσείου, αθηναϊκών και περιφερειακών θεάτρων, μέλος επιτροπών Υπουργείου Πολιτισμού, διοικητικών συμβουλίων πολιτιστικών φορέων, διατηρούσε στήλη κριτικής *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία* (1997-1999). Βιβλία: *Ένα θαμπό χειρόγραφο. Παρουσίαση ανέκδοτων κειμένων Γιάννη Σιδέρη*. (1994), *Μολιέρος* (2002), *Το θέατρο στην Ελλάδα 1940-2000. Μια επισκόπηση* (2005 - 2011⁴), *Σχεδιάσματα ανάγνωσης*. (2006), *Αντί Κριτικής*. (2006) Επιστημονική Επιμέλεια (επιλογή): Γιάννη Σιδέρη: *Ιστορία του Νέου Ελληνικού Θεάτρου* τόμοι Α', Β'1 & Β'2, Β'3, (1990-2010) - *Κάρολος Κουν. Οι Παραστάσεις*. (2008-2009²) - *Δημοτικό Θέατρο* Πειραιά (2013). Σε συνεργασία: με Σοφία Φελοπούλου: *Σχέσεις Ελλάδας - Γαλλίας: Το Θέατρο από το 1960 μέχρι σήμερα / Relations France-Grèce : Le théâtre des années 1960 à nos jours*. (2016), με Γωγώ Βαρζελιώτη: *Σκηνή και Αμφιθέατρο. Αφιέρωμα στον Σπύρο Α. Ευαγγελάτο* (2018).

Η **Παναγιώτα Μήνη** είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Ιστορίας του Κινηματογράφου στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης και Συνεργαζόμενο Μέλος ΔΕΠ του Ινστιτούτου Μεσογειακών Σπουδών-Ι.Τ.Ε. Είναι κάτοχος δυο μεταπτυχιακών διπλωμάτων στις κινηματογραφικές σπουδές (Τμήμα Φιλολογίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης: Department of Communication Arts, University of Wisconsin-Madison) και διδακτορικού στον κινηματογράφο από το University of Wisconsin-Madison. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα και οι δημοσιεύσεις της αφορούν τον ελληνικό, τον σοβιετικό και τον ανατολικοευρωπαϊκό κινηματογράφο, αναπαραστάσεις της ιστορικής πραγματικότητας, κινηματογραφικές διασκευές, ζητήματα κινηματογραφικής αφήγησης, στιλ και ιδεολογίας και τα σενάρια του

Καζαντζάκη. Η μονογραφία της *Η κινηματογραφική μορφή του πόνου και της οδυνηρής αναπόλησης: Ο μοντερνισμός του Τάκη Κανελλόπουλου* κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΜΙΕΤ και είναι συν-επιμελήτρια των: *Υπηρέτριες και υπηρέτες: ιστορικά υποκείμενα και καλλιτεχνικές αναπαραστάσεις στον ελληνόφωνο χώρο (19ος-21ος αιώνας)* (Παπαζήσης, 2020) και *Προσεγγίσεις στην ιστορία του κινηματογράφου* (Πανεπιστήμιο Κρήτης & Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών – Ι.Τ.Ε., 2020).

Η **Άντζελα Μπρούσκου** είναι σκηνοθέτις – ηθοποιός. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από το Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν. Συνεργάστηκε ως ηθοποιός και performer με το Θέατρο Τέχνης, τον Μιχαήλ Μαρμαρινό, τη Μίρκα Γεμεντζάκη, τη Μαίρη Τσούτη & το χοροθέατρο Ανάλια, τον Θεόδωρο Τερζόπουλο, τον Δημήτρη Παπαϊωάννου, τη Ρούλα Πατεράκη, τον Γιάννη Χουβαρδά κ.α. Έχει ασχοληθεί με την έρευνα πάνω στη μέθοδο και την τεχνική του ηθοποιού με βασικό άξονα την αρχαία τραγωδία, ως δασκάλα, ηθοποιός και σκηνοθέτης. Το 1993 ίδρυσε το «Θέατρο Δωματίου» με την Παρθενόπη Μπουζούρη (καθώς και το ομώνυμο Studio υποκριτικής) και έχει παρουσιάσει, σε δική της σκηνοθεσία, έργα από το κλασικό και σύγχρονο ρεπερτόριο: Μολιέρο, Ζενέ, Στρίντμπεργκ, Καραπάνου, Ευριπίδη, Αισχύλο, Σοφοκλή, Σαίξπηρ, Μπέκετ, Μπύχνερ, Τενεσσί Ουίλιαμς, Σάρα Κέιν, Ελφρίντε Γιέλνικ, Χάινερ Μύλλερ, Γιώργο Βέλτσο, Μπερνάρ Μαρί Κολτές, Φρήντριχ Σίλλερ κ.α. Τελευταία παράσταση ο *Μισάνθρωπος* του Μολιέρου στο Θέατρο Σφενδόνη. Συνεργάστηκε με το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, το Φεστιβάλ Φιλίππων και Καβάλας, Φεστιβάλ Ελευσίνας, Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, Καλλιτεχνικός Οργανισμός «Φάσμα» του Αντώνη Αντύπα, Ελληνική Θεαμάτων, MELLEMRUM Site-specific festival (Κοπεγχάγη, ΔΑΝΙΑ), KunsthalleAthena, το Εθνικό Θέατρο, τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Ίδρυμα Ωνάση, Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κούν, BIOS, documenta 14.

Η **Αφροδίτη Νικολαΐδου** είναι επίκουρη καθηγήτρια στο τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Πανεπιστημίου της Αθήνας και διδάσκει κινηματογραφική και τηλεοπτική παραγωγή. Το 2019 ολοκλήρωσε την μεταδιδακτορική της έρευνα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (υπότροφος ΙΚΥ) με θέμα τη σχέση ντοκιμαντέρ και δημοσιογραφίας. Έχει γράψει άρθρα για τον ελληνικό και ευρωπαϊκό κινηματογράφο, τη σχέση πόλης και κινηματογράφου και το ντοκιμαντέρ και έχει συν-επιμεληθεί 6 βιβλία και περιοδικά με συλλογές κειμένων (μεταξύ άλλων τα *Athens: World Film Location*, *Από τον πρώιμο στον σύγχρονο ελληνικό κινηματογράφο: ζητήματα μεθοδολογίας, θεωρίας και ιστορίας* κ.ά) Από το 2003 ως το 2007 ήταν συντονίστρια του ελληνικού προγράμματος στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Από το 2016 συν-επιμελείται και συνδιοργανώνει την εκδήλωση *Η Χαμένη λεωφόρος του ελληνικού σινεμά* μαζί με τους σκηνοθέτες Ελίνα Ψύκου, Γιάννη Βεσλεμέ και Αλέξη Αλεξίου. Είναι μέλος της επιμελητικής ομάδας του προγράμματος *Χώρα, Σε Βλέπω* που αποτελεί δράση της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου υπό την Αιγίδα της Επιτροπής «Ελλάδα 2021».

Η **Ιωάννα Παπαγεωργίου** είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Ολοκλήρωσε τη διατριβή της στο Goldsmiths College, University of London, με θέμα «The Origins of the Star Phenomenon: Stars and the Starring System in the Eighteenth-Century British Theatre». Τα ερευνητικά ενδιαφέροντά της στρέφονται γύρω από το ευρωπαϊκό θέατρο του Διαφωτισμού και του Ρομαντισμού, τις σχέσεις του νεοελληνικού με το ευρωπαϊκό θέατρο, τον βεντετισμό, το θέατρο του βουλεβάρτου, το λαϊκό παραδοσιακό θέατρο, το θέατρο σκιών και τις σπουδές φύλου. Είναι επιστημονική υπεύθυνος του ερευνητικού προγράμματος «Το δραματολόγιο του ελληνικού θεάτρου σκιών», το οποίο ξεκίνησε το 2010, με αρχική χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα «Κ. Καραθεοδωρή», Επιτροπή Ερευνών, Πανεπιστήμιο Πατρών. Στο πλαίσιο αυτής της έρευνας έχει διαμορφώσει

ίσως ένα από τα σημαντικότερα αρχεία δραματολογίου του Καραγκιόζη τόσο για την πόλη της Πάτρας όσο και γενικότερα για το ελληνικό θέατρο σκιών.

Ο **Δημήτρης Παπανικολάου** είναι Καθηγητής Νεοελληνικών και Πολιτισμικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Βιβλία του *Singing Poets: Literature and Popular Music in France and Greece* (Legenda/Routledge), *Σαν κ' εμένα καμωμένοι: Ο ομοφυλόφιλος Καβάφης και η ποιητική της σεξουαλικότητας* (Πατάκης), *Κάτι τρέχει με την οικογένεια: πόθος και συγγένεια την εποχή της κρίσης* (Πατάκης), *Greek Weird Wave: A Cinema of Biopolitics* (Edinburgh University Press). Τα τελευταία χρόνια επιμελήθηκε την επανέκδοση των βιβλίων του Ταχτσή, καθώς και τους τόμους/πρότζεκτς *Κουήρ πολιτική/ Δημόσια μνήμη* (με τους Αθανασίου/Γκουγκούση) *Χώρα σε βλέπω: Ξανακοιτάζοντας τον ελληνικό κινηματογραφικό εικοστό αιώνα* (με την Αφροδίτη Νικολαΐδου), *New Queer Greece* (με τη Βασιλική Κολοκοτρώνη) και *Greece and the Global South* (με τη Μαρία Μπολέτση). Μέλος της εκδοτικής ομάδας του *Journal of Greek Media and Culture* και του *Greek Studies Now*.

Η **Ιουλία Πιπινιά** σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και θεατρολογία στο πανεπιστήμιο του Bristol στη Βρετανία. Είναι Επίκουρη Καθηγήτρια Θεατρολογίας-Ιστορίας Θεάτρου στο Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ. Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο Πατρών, στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα και το επιστημονικό έργο της αφορούν στο ευρωπαϊκό θέατρο του 19ου και του 20ού αιώνα, με έμφαση σε ζητήματα φύλου, 'λαϊκών' ειδών και θεαμάτων και θεατρικού κοινού.

Η **Λίνα Ρόζη** είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Τα διδακτικά και ερευνητικά της ενδιαφέροντα στρέφονται γύρω από τις σύγχρονες τάσεις της ευρωπαϊκής και ελληνικής δραματουργίας, την ιστορία, τη θεωρία και την ερμηνεία του θεάτρου και του πολιτισμού του 20^{ου} αιώνα και ειδικότερα τα μοντέλα ανάλυσης που προέρχονται από διαφορετικά πεδία της κριτικής θεωρίας.

Η **Έλση Σακελλαρίδου** είναι ομότιμη καθηγήτρια θεατρικών σπουδών του ΑΠΘ. Έχει διδάξει και δημοσιεύσει επάνω σε θέματα ιστορίας και θεωρίας θεάτρου, με ιδιαίτερη έμφαση στην παραστασιολογία, και στον τομέα φύλου και πολιτισμικών σπουδών. Στα βιβλία της περιλαμβάνονται τα *Pinter's Female Portraits* (Macmillan, 1988), *Σύγχρονο Γυναικείο Θέατρο* (Ελλ. Γράμματα 2006, Επίκεντρο 2012) και *Θέατρο – Αισθητική – Πολιτική* (Παπαζήση 2012). Πολυάριθμα άρθρα της έχουν δημοσιευθεί σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους. Εκ παραλλήλου συνεργάζεται σε θέματα δραματολογίου και θεατρικής κριτικής με διάφορους θεατρικούς οργανισμούς και ασχολείται με τη θεατρική μετάφραση. Είναι μέλος του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου και άλλων ελληνικών και ξένων επιστημονικών και καλλιτεχνικών εταιριών και έχει προσκληθεί για διδασκαλία και διαλέξεις σε πανεπιστήμια της Βρετανίας και των ΗΠΑ.

Ο **Γιώργος Σακαλλιέρος** είναι αναπληρωτής καθηγητής ιστορικής μουσικολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με έμφαση στη μελέτη της νεοελληνικής μουσικής (19ος-20ος αι.). Έχει πραγματοποιήσει επιστημονικές ανακοινώσεις σε διεθνή συνέδρια μουσικολογίας και ελληνικής φιλολογίας, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, έχει εκτενή αριθμό ελληνικών και ξενόγλωσσων επιστημονικών δημοσιεύσεων και έχει συνεργαστεί με τη διεθνή μουσική εγκυκλοπαίδεια *Grove Music Online*. Είναι συγγραφέας των βιβλίων *Dimitri Mitropoulos and His Works in the 1920s The Introduction of Musical Modernism in Greece* (Athens: Hellenic Music Centre, 2016 – Βραβείο Μουσικολογικού Συγγράμματος 2018 της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών

Κριτικών) και *Γιάννης Κωνσταντινίδης (1903-1984). Ζωή, έργο και συνθετικό ύφος* (Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2010). Συμμετέχει σε εθνικά και διεθνή ερευνητικά προγράμματα και σε δράσεις διασύνδεσης του πανεπιστημίου με την κοινωνία. Είναι τακτικό μέλος της Διεθνούς Μουσικολογικής Εταιρείας (IMS), της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και ιδρυτικό μέλος της Ελληνικής Μουσικολογικής Εταιρείας.

Ο **Γιώργος Σαμπατακάκης** είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Θεατρολογίας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Αποφοίτησε με “Άριστα” από το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, ειδικεύτηκε στην αρχαιοελληνική τραγωδία στο Πανεπιστήμιο του Cambridge (M.Phil.) με υποτροφία του ίδιου Πανεπιστημίου και απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα στις Θεατρικές Σπουδές από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση. Ασχολείται με την Ιστορία και τη Θεωρία του Θεάτρου, τη Θεωρία της Σκηνοθεσίας και της Κριτικής, την Πρόσληψη του Αρχαίου Δράματος και προσφάτως έστρεψε το ενδιαφέρον του στην Queer Θεωρία. Έχει συμμετάσχει σε επιστημονικά συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό και έχει διατελέσει μέλος των κρατικών επιτροπών θεατρικών επιχορηγήσεων. Ενδεικτικές δημοσιεύσεις: <https://upatras.academia.edu/GEORGSAMPATAKAKIS>

Ο **Γιάννης Σκουρλέτης** γεννήθηκε, ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Σπούδασε θέατρο και ζωγραφική έχοντας συμμετάσχει σε πληθώρα εικαστικών εκθέσεων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό μέχρι σήμερα. Το 2010 ίδρυσε την καλλιτεχνική ομάδα bijoux de kant και την ίδια χρονιά τιμήθηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας «Κάρολος Κουν». Παρότι το θέατρο αποτέλεσε το εφαλτήριο για τη δημιουργία της ομάδας, η bijoux de kant επιδιώκει να επεκτείνεται σε συναφείς καλλιτεχνικούς τομείς διαμορφώνοντας μια ερευνητική πλατφόρμα που φέρνει σε επαφή διαφορετικά πεδία. Το θέατρο και η performance, η σύγχρονη μουσική και τα νέα τεχνολογικά μέσα, η Ιστορία της Λογοτεχνίας και η Θεωρία της Τέχνης, το εικαστικό ιδίωμα και οι υποκριτικές τεχνικές είναι μερικά από τα στοιχεία, τα οποία η bijoux de kant επιχειρεί να συνδέσει έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα διαχρονικό αποτύπωμα, που απευθύνεται σε ένα ευρύ κοινωνικό σώμα και ξεπερνά τα όρια της κυρίαρχης κουλτούρας, ενισχύοντας τη θέση της καλλιτεχνικής πράξης ως κριτική στάση. Έχει συνεργαστεί με το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, το Εθνικό Θέατρο, τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, το Θέατρο της Οδού Κυκλάδων - Λευτέρης Βογιατζής, το Θέατρο Τέχνης, το Θέατρο του Νέου Κόσμου και πολλές αθηναϊκές σκηνές σκηνοθετώντας θέατρο και όπερα. Παραστάσεις σε σκηνοθεσία του έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα (Κρήτη, Θεσσαλονίκη, Νάξο κ.α.) και στην Κύπρο.

Ο **Τάκης Σπετσιώτης** γεννήθηκε στον Πειραιά το 1954. Σπούδασε σκηνοθεσία κινηματογράφου στην Αθήνα και πήρε μέρος σε πολλές κινηματογραφικές, τηλεοπτικές και θεατρικές παραγωγές. Ανάμεσα στα κυριότερα έργα του είναι οι ταινίες *Η Λίζα* και *η άλλη, Καλλονή, Στην αναπαυτική μεριά, Μετέωρο και Σκιά, Εις το φως της ημέρας, Κοράκια ή Το παράπονο του νεκροθάφτη*, που όλες πραγματοποιήθηκαν την περίοδο 1976-1991. Παράλληλα ασχολήθηκε με την συγγραφή μελετών, πεζογραφίας και δοκιμίων που εκδόθηκαν σε βιβλία, *Χαίρε Ναπολέον, Δελτίον ταυτότητας, Ταχτσής- Δεν ντρέπομαι, Τριανδρίες και Σία, Το άλλο κρεβάτι, Γραμματικός σ' ένα παιδί του δρόμου και Ναπολέον Λαπαθιώτης- Ξεδιάλεγμα*, που όλα έχουν εκδοθεί την περίοδο 1996-2021. Τιμήθηκε με το Α΄ Κρατικό Βραβείο Καλύτερης Ταινίας από το υπουργείο Πολιτισμού το 1986 για την ταινία *Μετεωρο και Σκιά* που το 2000 κυκλοφόρησε και σε dvd από την αμερικάνικη εταιρία Water Bearer στις Η.Π.Α.

Η Άννα Σταυρακοπούλου είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ. Τα τρέχοντα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν την πρόσληψη του ευρωπαϊκού θεάτρου στην Ελλάδα (κυρίως Μολιέρο και Ίψεν). Έχει εκδώσει άρθρα και συλλογικούς τόμους στα ελληνικά και στα αγγλικά, καθώς και μια αγγλική μετάφραση (με εκτενή εισαγωγή) του *Αλεξανδροβόδα του Ασυνείδητου* του Γ. Ν. Σούτσου (Isis Press, 2012).

Ο Δημήτρης Τσατσούλης είναι Ομότιμος Καθηγητής Σημειωτικής του Θεάτρου και Θεωρίας της Επιτέλεσης Πανεπιστημίου Πατρών. Πτυχιούχος Παντείου Παν/μίου και Φιλοσοφικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών. Μεταπτυχιακά (DEA): Université de Droit, d' Economie et de Sciences Sociales de Paris – Paris II, École Des Hautes Etudes en Sciences Sociales de Paris & Université Paris X – Nanterre, Institut Universitaire International de Luxembourg. Διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με αντικείμενο την Κοινωνιο-Σημειωτική Θεωρία. Μεταξύ άλλων βιβλίων του: *Η Θεωρία των Πιθανών Κόσμων και η Δραματολογία της Λούλας Αναγνωστάκη* (2019). *Μεσαιωνική Φάρσα – Ρακίνας – Καστελλούτσι* (2019). *Δυτικό ηγεμονικό «παράδειγμα» και διαπολιτισμικό θέατρο. Για την πρόσληψη του αρχαιοελληνικού δράματος στην Ελληνική και μη Δυτική Σκηνή* (2017). *Η γλώσσα της εικόνας* (2015²). *Διάλογος εικόνων. Φωτογραφία και σουρεαλιστική αισθητική στη σκηνική γραφή της Societas Raffaello Sanzio* (2011). *Σημεία γραφής – Κώδικες σκηνής* (2007). *Ιμηνικά διακείμενα στη δραματολογία του Ιάκωβου Καμπανέλλη* (2004). *Σημειολογικές προσεγγίσεις του θεατρικού φαινομένου* (1999²) και το συλλογικό: *Λευτέρης Βογιατζής. Ο σκηνοθέτης – Ο ηθοποιός* (2019). Ιδρυτικό μέλος της «Ελληνικής Ένωσης Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών».

Η Μαρίσια Φράγκου είναι απόφοιτος του τμήματος Αγγλικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑ και κάτοχος μεταπτυχιακού και διδακτορικού τίτλου από το Royal Holloway, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου (2010). Οι μελέτες της πάνω στις αναπαραστάσεις ταυτότητας και επισφάλειας στο σύγχρονο ευρωπαϊκό θέατρο έχουν δημοσιευθεί σε διεθνή περιοδικά (*Modern Drama, Contemporary Theatre Review, Performing Ethos*) και συλλογικούς τόμους (Routledge, Palgrave, Bloomsbury). Έχει συν-επιμεληθεί αφιερώματα για το σύγχρονο ελληνικό θέατρο (*Journal of Greek Media and Culture*) και μεθοδολογικές προσεγγίσεις στις θεατρικές σπουδές (Σκηνή). Η μονογραφία της *Ecologies of Precarity in Twenty-First Century Theatre: Politics, Affect, Responsibility* κυκλοφορεί από την Bloomsbury (2019). Είναι επίκουρη καθηγήτρια παραστατικών τεχνών στο Canterbury Christ Church University.

Ο Φίλιππος Χάγερ είναι πτυχιούχος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος από το Goldsmiths, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και διδακτορικού τίτλου από το Royal Holloway, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Διδάσκει θεωρία και ιστορία θεάτρου στο Πανεπιστήμιο Canterbury Christ Church και στο παρελθόν έχει διδάξει, ανάμεσα σε άλλα, στα πανεπιστήμια Queen Mary, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, Πανεπιστήμιο του Winchester, Πανεπιστήμιο του Birmingham και Πανεπιστήμιο του Kent. Η έρευνά του εστιάζει στη θεωρία και πρακτική της επιτέλεσης με ιδιαίτερη έμφαση στις τομές μεταξύ πολιτειότητας, αστικού χώρου και ιστορικής μνήμης στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Έχει επιμεληθεί το *Performances of Capitalism Crises and Resistance: Inside/Outside Europe* (Palgrave, 2015) και το τεύχος «Dramaturgies of Change: Greek Theatre Now» (*Journal of Greek Media and Culture* 3:2, 2017) και έχει δημοσιεύσει μελέτες σε διεθνή (*Contemporary Theatre Review, Critical Stages/Scènes Critiques, Théâtre/Public*) και ελληνικά περιοδικά (*Synthesis, Σκηνή*), καθώς και σε συλλογικούς τόμους και πρακτικά συνεδρίων.

